A°. 1840.

ZATURDAG,

N°. 10.

1 FEBRUARIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 30 Januarij 1840.

Bij resolutie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, van den 29 dezer, No. 162/142, is tot COMMIES bij de Particuliere West-Indische Bank, in plaats van wijlen den Heer L. VERHAVE, benoemd en aangesteld, de Heer JOHANNES DIEDERICUS CROL.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand Januarij 1840.

Dubus & Fuchs. — J. W. Fuchs. — Gardner, Mac Donald & Co. — M. P. Hack. — Imthurn & Bixby. A. T. Kruijthoff. — S. Kamphenbeek. — M. van B. Mendes. — B. Mac Donald. — G Nicholson. — F. W. Pieleman. — S. de la Parra. — J. F. de Rooij. — J. Thijm. — D. B. Voorman. — A. W. White. — J. F. Werges. — J. G. H. van Wijk. — J. Wilsen. U. Wilkans.

Koopvaardij: R. Tjebbes. — G. R. Glim. — A. C. Krul. — L. Wildschut. — J. N. Dijkhuis. — H. C. Wriburg. — J. Andriesen. — K. Sietsema. — H. J. de Boer. — C. J. Smit. — J. de Gorter. — A. P. Havinga.

Marine: Mercuur; Pegazus; de Windhond.

Boston: Lynx.

Berbice: G. Wright. — Z. E. den Gouverneur. — H. Luters.

Demerarij: A. T. Hopfer. — P. van Eden. — A. Coroskil.

Mobile: Wh. Longfield.

Paramaribo, den 1 Februarij 1840.

De Postbeambte,
A. P. TIRION.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 30 Januarij 1840.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: JOHANNIS LEONARDUS MARCUS en GEERTRUIDA WILHELMINA MARIA HUSKUS; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Militair Bureau.

Den 29 Januarij 1840.

Door Zijne Excellentie den Heer Schout bij Nacht Gouverneur Generaal is bij Gouvernements-Order van heden, N°. 30/3, aan den Heer Mr. GEORGE DE MEINERTZHAGEN, op het daarom door denzelve gedaan verzoek, *eervol* ontslag verleend uit zijne betrekking van *Eersten Luitenant* bij de Schutterij van *Paramaribo.*

De Kapitein Adjudant,
R. H. ESSER.

Justitieële Politie.

Ten burele van den Procureur Generaal der Kolonie *Suriname* een' gevonden GOUDEN BORSTPELD, bezorgd zijnde, zoo kan degeen, welke vermeent hierop zijn regt van eigendom te kunnen doen gelden, zich deswegens ten burele voornoemd vervoegen.

Paramaribo, 29 Januarij 1840.

De Adjunct Adsistent ten burele van den Procureur Generaal voornoemd,
J. VAN LIER.

ADVERTENTIEN.

Op Donderdag den 6den Februarij e. k., des namiddags om 4 ure, zullen fungerende CURATORS, door den Vendumeester M. A. KEIJSER, doen verkoopen:

De GOEDEREN, gevonden in de volgende *desolate* Boedels, als: ANNA CATH. MULLER Wed. PIETER MEIJNE, LEENDERT VERHAVE, HAIM COHEN LOBATO, HENDk. L. NORA, CAREL F. WEIJNE, JUDITH COOPMAN Wed. J. A. POLAK, PAMELA van KRAUCH, MARIA A. THEVIN, WILLIAM THOMAS en WILLEM ZSCHUSCHEN.

En vermits in die Boedels geene genoegzame Goederen aanwezig zijn, zoo zullen de Crediteuren niet kunnen worden opgeroepen.

Paramaribo, 31 Januarij 1840.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

H. DEGENHARD

wonende aan de *Waterkant*, naast de Heeren GEBROEDERS REELFS, heeft per de laatst gearriveerde Schepen ontvangen, en biedt voor *civiele prijzen* te koop:

Zeeuwsche Aardappelen, Boter, Hammen, zoetemelksche-, leidsche-, limburger- en zwitsersche Kazen, extra Zoutvleesch, gerookt Spek, Rolpens, Saucijsjes, Worst, Anchovisch, Haring, Labberdaan, Lippen en Keeltjes, Lengvisch in blik, Bietwortelen, Schorseneelen, Bloemkool, Augurkjes, Olijven, Pruimedanten, Krenten, Rozijnen, witte Kandij, Fermeseille, Mackeronie, gerookte en versche Zalm, Paling, Ossenrollades, Kalfschijven, dito Carbonade, gestoofde Peeren, Sardijntjes, Vruchten op Brandewijn, Bessensap, ingelegde Zuurgoed.

RAAP-, LIJN-, PATENT- en GENUA OLIE.

Banket, Suikergoed, Deventer- en Secretaris Koeken, Likeuren extra ROODE WIJN, BIER, AZIJN, MADERA- en RHIJN WIJN, JENEVER, COGNAC, SELTSERWATER, Joosjes-, Hysan- en Congo Theeën, diverse soorten SIGAREN en TABAK, RAPPÉ SNUIF.

Dames-, Heeren- en Kinder Schoenen en Laarsen, fijn Hemden Linnen, diverse soorten Gingham, Boekjes Streep, zwart Laken en Casemier, étuis zilveren Messen en Vorken, Copieer Machines, staande Lampen en meer andere *GOEDEREN.* (5081)

Paramaribo, 29 Januarij 1840.

Verandering van Woonplaats.

De ondergeteekende berigt hare geëerde Begunstigers, dat zij thans woonachtig is in de *Noorder Kerkstraat.*

HEEFT ONTVANGEN:

Een partijtje ENGELSCHE STROOHOEDEN, tot *civiele* prijzen.

Zij houdt zich bij voortduring gerecommandeert in de gunst der Dames tot het maken van alle soorten van baleine en gladde zijden DAMES en KINDEREN HOEDEN, en hetgeen verder tot het HOOFD-TOILET DER DAMES betrekking heeft. (5126)

Paramaribo, 1 Februarij 1840.

De Wed. N. RIJNBOUT.

Verandering van Woonplaats.

De ondergeteekende berigt zijne geëerde Begunstigers, dat deszelfs

Zadelmakers-Affaire

thans verplaatst is in de *Wagewegstraat*, La. B. No. 168, naast Mejufvrouw PARISIUS. (5124)

Paramaribo, 1 Februarij 1840.

J. M. STORCK.

Verandering van Woonplaats.

De **DRUKKERIJ** is verplaatst in het Huis op den hoek van de **Heeren- en Kromme Elleboogstraten**, over de Heer J. O. N. ENGELBRECHT.

Paramaribo, 1 Februarij 1840. (5123)

GEZUSTERS SERRES.

(5125) De ondergeteekende zal op aanstaande Dingsdag den 4den Februarij, door- en ten huize van den Vendumeester ALEXANDER SALOMONS, doen verkoopen:

Den Mulatten Slaaf, genaamd *Charles*, zijnde eenen zeer geschikten *Voetebooy*; aankomende den Boedel wijlen den Heer H. D. SARRUCCO.

Paramaribo, den 31 Januarij 1840.

A. F. ALBREGT.

(5119) De Vendumeester A. SALOMONS, zal op Maandag den 17den Februarij e. k., des namiddags ten 4 uren, ten huize van Mr. PH. DE KANTER, verkoopen:

Wel onderhoudene MEUBELEN, SCHILDERIJEN, CRISTAL-, GLAS- en AARDEWERK, ZILVER, enz.; — zullende de *GOEDEREN* op Vrijdag en Zaturdag, den 14den en 15den Februarij te voren, van des morgens *negen* tot des namiddags *vijf* uren te bezigtigen zijn.

(5107) Op *HEDEN*, aan Boord van het Schip *Phoenix*, Kapt. J. J. GORTER, *BEROOKINGEN* zullende plaats vinden, zoo wordt zulks ter kennis van het geëerde publiek gebragt.

Paramaribo, den 1 Februarij 1840.

Mengelingen.

EEN DROOM.

Ik droomde, dat ik zou aangesteld worden, en gelijk alles in eenen droom schielijk te werk gaat, zoo was het ook in den mijnen. Ik had naauwelijks twee minuten gedroomd, of ik was poortschrijver, en had de nachtwacht. De stad, eene beroemde badplaats, lag aan de grenzen, en ik kreeg bevel om niemand in of uit te laten, dan die een pas vertoonde. De Directeur van Politie, mijn principaal, scherpte mij dit nog eenmaal in, en ging heen. Het speet mij van den man, dat hij maar één oog had; het andere had hij in zijne betrekking verloren. Hij was gewoon dit altoos toe te drukken: en toen het eindelijk geheel toebleef, kreeg hij eene ridderorde, en tevens eene aanstelling als inspecteur-generaal van het tolwezen. Deze mijn principaal derhalve herhaalde zijn bevel nog eenmaal, ging heen, en liet mij over aan mijzelven, en aan zijnen ouden huisknecht, den *Pligt*.

Naauwelijks was hij weg, of er werd zacht aan de poortdeur geklopt, en eene tedere stem verzocht op eenen smeekenden toon, dat ik zou open doen. Terstond stak ik den grooten sleutel in het slot, en de deur ging open. Het regende dat het goot. Een klein kind trad door de geopende deur, zoo doornat, dat het mij aan mijne ziel ging.

»Wie zijt gij?» vroeg ik.

»Ach, ik ben het *Regt!*» jammerde de kleine. »Laat mij door, lieve poortschrijver! Ik ben tot op mijn gebeente nat, en verlang hartelijk in het drooge te komen.»

Ik stond verbaasd: zoo nat had ik het *Regt* nog nooit gezien: en reeds wilde ik mijn menschelijk gevoel de overhand laten, toen de oude huisknecht op eens te voorschijn kwam, en mij toegaauwde: »Wilt gij hem wel eens handig naar zijn pas vragen!» Ik drong mijn warm gevoel terug, en vroeg den kleine met eene barsche ambtsstem: »Waar is uw pas?»

»Mijn pas?» kermde het kind: »lieve poortschrijver, moet het *Regt* dan ook een pas hebben?»

»Natuurlijk,» hernam ik: »ik moet toch weten, van waar gij komt? Gij kunt wel een verdacht persoon zijn.»

»Ach!» jammerde het druipende *Regt*, en zijne woorden sneden mij door de ziel, »ik ben heel uit het Zuiden te voet hier gekomen. Daar heb ik lang in de gevangenis gezeten, en zou worden opgehangen; ik ontsnapte echter, en trachtte in andere landen een eerlijk stukje brood te verdienen. Maar overal had men iets op mij aan te merken; de een klaagde over mijne scherpe tanden, de ander over mijn te strengen uitkijk; dezen was ik te jong, genen te oud. Zekeren Franschen advokaat behaagde ik vrij wel, en hij had mij voorzeker behouden, indien hij niet juist zijn eenig kind, het *Geweten*, verloren had; maar sedert dit verlies wilde hij niets meer van kinderen hooren. Zoo ben ik eindelijk hier gekomen.»

Terwijl de kleine dit verhaalde, had de *Pligt* zich in mijne kamer begeven, en warmde mij wat cichorei-koffij op, opdat ik niet slaperig zou worden. Ik maakte mij dit oogenblik ten nutte, nam het *Regt* op den arm, en met den uitroep: »Pak u weg, gij hebt geen pas!» wierp ik de poortdeur toe, droeg het kind naar binnen, en verstopte het in een donkeren hoek van het portaal. Ik trad in mijne kamer. De *Pligt* prees mij al glimlagchende, en had mij voorzeker bij zijnen grimlach de tanden laten zien, indien hij er nog een gehad had; zij waren hem alle uitgevallen. »Die heeft in zijne jeugd zeker veel zoetigheid gekaauwd,» dacht ik, en maakte tegen den oude eene diepe buiging.

Naauwelijks was hij weg, of ik haalde het *Regt* in mijne kamer, en laafde het met een kop koffij. »Gij zult altijd bij mij blijven, lief kind!» sprak ik, en wilde het kussen; doch op eens klonk een posthoren, en eene extra-post hield voor de poort stil. Schielijk verstopte ik het *Regt* onder mijne bedstee, sprong mijne kamer uit, en deed open. Een wagen reed binnen, met vier paarden bespannen.

»Wie is daar?" vroeg ik.

»Hare Excellentie, de *Ondeugd*, wil den Burgemeester met hare tegenwoordigheid vereeren!" riep de bediende.

»Mag ik u om den pas verzoeken?»

»'t Is nog een nieuweling in de dienst, Uwe Excellentie!» riep eene krijschende stem achter mij, en ik zag weder den ouden huisknecht. »Uwe Excellentie gelieve de vraag van dezen domoor te verontschuldigen!" De wagen reed door.

»Ezel, daar gij zijt! zulke voorname lieden naar hunnen pas te vragen!» graauwde de *Pligt* mij toe: »wie met extra-post reist, heeft geen pas noodig."

Ik wilde den ouden man voor zijne teregtwijzing dankzeggen; maar hij was reeds weg.

»Derhalve, Mevrouw de *Ondeugd* vereert den Burgemeester met een bezoek! Waarschijnlijk wil Hare Excellentie het bad alhier bezoeken, en schijnt zich reeds bij voorraad met eenige verstrooijingen voorzien te hebben; want de geheele wagen was vol speelkaarten en dobbelsteenen." Zoo sprak ik, en wilde juist naar mijne kamer terugkeeren, toen er weder geklopt werd. Ik deed open, en een groot sterk man stond voor mij.

»Daar is mijn pas, poortschrijver!" riep hij. »Help mij spoedig; ik heb geen tijd. Ik ben de *Moed*.»

Ik nam den pas en las. Volgens denzelven had de *Moed* verlof om zich buiten 's lands te begeven, omdat hij te zijnent geen middel vond tot een eerlijk bestaan. De pas was door vele autoriteiten afgeteekend.

»Zult gij eene poos hier blijven?" vroeg ik.

»Ik zal het beproeven,» was zijn antwoord. »Maar lukt het hier niet, dan ga ik naar *Griekenland*; en is dit ook reeds geculriveerd, dan word ik zeeroover. Wanneer men eenmaal op de wereld is, moet men ook leven.»

»Ja,» zeide ik, »gij hebt gelijk; ieder moet zien, hoe hij aan den kost komt. 'k Wensch u goede zaken! Maar waarom reist gij zoo in den nacht?»

»Omdat ik mij hier bij dag niet wil laten zien,» antwoordde hij, en liep zoo schielijk als ik den *Moed* nog nooit had zien loopen.

»Wanneer hij in den oorlog zoo loopen kan, wordt hij zeker niet gevangen,» dacht ik, en wilde juist de poort sluiten, toen eene stem mij toeriep: »Met uw verlof! ik wilde ook binnen. Ik ben de pandleener *Crediet*. Gij zult mij verontschuldigen, dat ik zoo laat kom; maar de magistraat heeft om mij gezonden. Er zijn reeds vele badgasten hier, en gij weet, dat is een kolfje naar mijne hand. Hier is mijn pas.»

»Mijnheer *Crediet!*» sprak ik, »gij kunt mij een pleizier doen.»

»O, waarom niet! Heeft Mijnheer geld noodig? Hebt gij papieren of andere zekerheid? Ik ben geen inhalig man. Hebt gij zekerheid?»

»Geld begeer ik niet: maar ik heb hier een kind, dat geheel verkleumd is van koude: zoudt gij dat wel tot morgen met u naar huis willen nemen?»

»Een kind, Mijnheer? Waar is het? Laat het mij eens zien!»

Verblijd bragt ik den Heer *Crediet* in mijne kamer, en haalde den kleine van onder de bedstee te voorschijn. Naauwelijks had echter de pandleener op het wicht eenen blik geworpen, of hij riep: »Neen! dat kan ik niet nemen. Geen uur neem ik het in mijn huis; het zou mijne klandisie bederven. Wat zeg ik, — geen uur? geene enkele minuut — geen oogenblik zelfs.»

»Maar ik wil immers erkentelijk zijn.»

»Neen, lieve poortschrijver, dat gaat niet. Houd mij niet op, bid ik u; ik heb bezigheden.»

»Loop naar den duivel met uwe bezigheden, onbarmhartige!» riep ik, terwijl Mijnheer *Crediet* zich wegpakte. Ik drukte het *Regt* aan mijn hart, en trachtte het door kussen te verwarmen. Het kind werd hoe langer hoe vriendelijker. Op eens stoorde ons weder een hevig geklop, en ik hoorde verscheidene stemmen, die begeerden binnengelaten te worden. Door de geopende poortdeur kwam eerst eene dikke dame, die naar allerlei *parfums* rook; zij noemde zich *Weelde*, en wilde het bad bezoeken. Zij, zoowel als haar broeder en zuster, de *Wellust* en *Logen*, waren van passen voorzien, en ik moest hen derhalve doorlaten. De *Wellust* sprak met zijne dikke zuster niets dan Fransch, en ofschoon ik dat niet verstond, merkte ik toch aan het juiste accent, dat het geborene Franschen waren. Wat de *Wellust* zeide, vertolkte de *Logen* voor mij in onze taal.

»Ja, lieve poortschrijver!» sprak zij tot mij: »mijn beminde komt ook nog heden aan. Hij heet *Onbeschaamdheid*, en is een vermaard schrijver; hij zal hier een dagblad uitgeven, en ik ben slechts vooruitgegaan, om voorloopig eenig stadsnieuws op te zamelen. Mijn broeder wacht nog slechts op zijne vriendin, de *Liefde*, en wanneer deze er is, dan zullen beide een Fransch opvoedings-instituut oprigten. Te *Parijs* zijn zij op deze wijze reeds met goed gevolg werkzaam geweest. De *Liefde* is in alle vrouwelijke handwerken zeer bedreven; mijn broeder daarentegen heeft den geest der Fransche taal zoo bestudeerd, dat hij als leermeester daarvan in den besten naam staat. Zijne methode, om iemand het accent door den neus bij te brengen, wordt voor de alleen juiste gehouden, en derhalve is hij ook door het Bestuur dezer stad herwaarts beroepen. Eene zijner secondantes, de *Coquetterie*, komt met onze bagaadje na; het zijn zes wagens, lieve poortschrijver, maar slechts met artikelen van beschaving beladen.»

»Het verwondert mij slechts,» hernam ik met eenen diepe buiging, »dat zulke fatsoenlijke lieden zoo bij nacht en in dit weêr te voet gaan.»

»Ja, dit is zoo onze gewoonte,» antwoordde de *Logen*, »in groote steden gaan wij gaarne alleen. Vaarwel, lieve Poortschrijver!»

Bij deze woorden vertrok het gezelschap. Ik was nog bezig hen na te staren, toen ik achter mij een zoo jammerlijk gekerm hoorde, dat ik mij moest omkeeren. Een klein meisje, met een wit jurkje aan, hief de handen tot mij omhoog, en bad mij om een stukje brood. »Mijn hemel!» riep ik: »wie zijt gij, arm schaap?»

»De *Waarheid*, lieve poortschrijver! Ik heb in geen twee dagen iets gegeten, en ben hier in de stad gaan bedelen; maar niemand gaf mij wat.»

Zonder een woord te zeggen (want ik was bang, dat de oude grompot, de *Pligt*, er zijn neus weer in steken zou), nam ik de *Waarheid* op mijnen arm, en droeg haar in mijnen kamer. Met al wat ik had, verkwikte ik het kind: ik riep het *Regt* uit zijnen schuilhoek, en toen vielen beide kinderen elkander om den hals, en weenden van vreugde over hun wederzien heete traner. De vele stoornissen hadden mij tot dusverre nog geen tijd gegeven om tot mij zelven te komen. Te grooter was thans mijne verwondering, dat *Regt* en *Waarheid* nog kinderen waren. Ik wendde mij derhalve tot hen, met de vraag: »Hoe komt het, lieve kleinen, dat gij nog zoo jong zijt? Ik heb toch altijd van het *Oude Regt* en de *Oude Waarheid* hooren spreken.»

»Ach!» zeide het *Regt*, »dat zijn maar spreekwijzen. Wij zelve leven te weinig, om oud te kunnen worden. Morgen wil ik nog mijn heil in deze stad beproeven; dan is mijn tijd om, en ik ga weêr slapen. Of ik ooit weder ontwaken zal, is eene vraag, die ik niet kan beantwoorden.»

»Zoo gaat het mij ook,» viel de *Waarheid* in, terwijl zij het overschot van de cichorei-koffij opslurpte.

Eene luide woordenwisseling van buiten brak het gesprek af; de kleinen kropen weêr onder de bedstee, en ik sprong mijne kamer uit.

Twee soldaten bragten een man, wien de handen op den rug gebonden waren.

»Doe open, poortschrijver! in naam van de edelachtbare Overheid! Wij moeten het *Geloof* over de grenzen brengen. Die landlooper wilde de menschen wijs maken; maar met ons gaat dat zoo niet. Onze stad is verlicht, en heeft geen *Geloof* noodig: ten minste zulk een oud en afgeleefd *Geloof* niet. Ja, als het nog een knappe jonge vent was.....»

»Maar wilt gij niet wat wachten, kameraads? Er zal terstond weêr eene frissche regenbui komen.»

»O, dat is niets,» riepen zij: »wij weten van geene nattigheid, en het *Geloof* kan er ook wel tegen. Die oude knorrepot is reeds zoo dikwijls nat geworden.»

Bij deze woorden stieten zij het *Geloof* de poort uit, namen hem in hun midden, en liepen zoo schielijk met hem weg, alsof zij op de vleugelen des winds zweefden. Nog in de verte hoorde ik het *Geloof* hoesten, en naar den hollen toon zijner stem te oordeelen, was de tering bereids bij hem in aantogt. Daar nu de tering ongeneeslijk is, zag ik zijnen dood te gemoet. Dit maakte mij zoo droefgeestig, dat ik bewusteloos een poos bleef staan, en mij aan mijne sombere denkbeelden overgaf. »Ach,» riep ik met eenen diepen zucht: *Regt* en *Waarheid* moeten bedelen, de *Moed* gaat in vreemde dienst, en het *Geloof* wordt over de grenzen gebragt. Wat zal er van ons land worden!»

Uit deze droomerijen werd ik opgewekt door de aankomst van den Policie-directeur, die met vier dienders vol drift aankwam. »Oogenblikkelijk de poort gesloten!» riep hij mij toe: de *Kunst* is weggeloopen, en wanneer wij haar niet terug krijgen, dan kan morgen het tooneel niet geopend worden. Het is wel zoo'n groot verlies niet, wat de *zaak* betreft; maar de dame heeft hier een grooten *naam*, en dat is voor ons van veel belang.» Waarschijnlijk had Mijnheer de Directeur er nog iets bijgevoegd, maar juist hoorde men een posthoorn van buiten; de poort werd geopend, en een lange wagen reed binnen.

»Wie daar?» vroeg ik.

»De eigenaar van eene apen-familie, die komedie speelt,» was het antwoord.

»Welkom!» riep de Directeur: »nu mag de *Kunst* loopen waar zij wil.» Tevens sprong hij in den wagen, en omhelsde alle apen; daarop groette hij den eigenaar, en reed, in gezelschap van denzelven, weder de stad in.

Nu werd alles weder stil; ik ging in mijne kamer, en onderhield mij met *Regt* en *Waarheid*. Reeds schemerde de morgen. Plotseling werd de deur opengerukt, en de Politie-directeur trad met eenige dienders binnen. »Wat!» riep hij: »bedelaars-kinderen opgenomen! Het Regt en de Waarheid hulde gedaan! Dat is *vijftig* gulden boete.»

Ik was niet in het bezit van zulk eene som, en de dienders kregen derhalve bevel, om mij naar de gevangenis te brengen. Zij pakten mij aan, en — ik ontwaakte.

(*Nederlandsche Volks-Almanak.*)

Publieke Veilingen.

Door den Vendumeester M. A. KEIJSER.

DONDERDAG, 30 JANUARIJ.

Het bloote ERF, La. C. No. 60 Nieuwe Wijk en Oude Wijk La. D. No. 394, in de *Dominestraat*, aankomende den Boedel J. H. SCHAAP. — Bij opbod *f* 860. JOSEPH SOLIS. — Bij afslag *f* 300. PH. STEINHARD.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 28sten Januarij, het Schip Nicolaas Witzen, Kapt. F. Lange, van Amsterdam (laatst van Ramsgate), hebbende 51 dagen reis.

Den 30sten, het Schip Hillegonda Ida, Kapt. H. A. Hendriks, van Amsterdam, hebbende 52 dagen reis.

Stand der Maan.

3	FEBRUARIJ	NIEUWE MAAN.
10	»	EERSTE KWARTIER.
17	»	VOLLE MAAN.
25	»	LAATSTE KWARTIER.

Watergetijen

		Hoog Water.		Laag Water.
1 ZATURDAG.	's morgens	4 30	's avonds	10 30
2 ZONDAG.	»	5 15	»	11 15
3 MAANDAG.	»	6 00	»	12 00
4 DINGSDAG.	»	6 51	»	12-51

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.